

De wenselijkheid van de instelling van een Vlaamse WBE-commissie

**Briefadvies met betrekking tot de wenselijkheid van
de oprichting van een overkoepelende Vlaamse WBE-
commissie en de instelling van een beroepsprocedure**

Datum van goedkeuring **20 november 2014**

Volgnummer **2014 | 35**

Coördinator + e-mailadres **Kathleen Quick, kathleen.quick@minaraad.be**

Co-auteur + e-mailadres **Verheeke, jan.verheeke@minaraad.be**

Mevrouw Joke Schauvliege
Vlaams minister van Omgeving, Na-
tuur en Landbouw
Graaf de Ferrarisgebouw
Koning Albert II-Laan 20 bus 1
1000 Brussel

Datum **20 november 2014**

Uw referentie /

Onze referentie **02/L22/2014/939**

Betreft **Briefadvies met betrekking tot de wenselijkheid van de oprichting van een overkoepelende Vlaamse WBE-commissie en de instelling van een beroepsprocedure**

Mevrouw de minister,

Artikel 12 van het Jachtdecreet van 24 juli 1991 voorziet dat de Vlaamse Regering grotere beheereenheden, die ontstaan als gevolg van de vrijwillige samenvoeging van afzonderlijke jachtterreinen, onder door haar te bepalen voorwaarden kan erkennen als wildbeheereenheden en de werking ervan kan subsidiëren. De erkenningsvoorwaarden en de wijze van subsidiëring werd oorspronkelijk uitgewerkt in het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 december 1998 houdende vaststelling van de voorwaarden waaronder afzonderlijke jachtterreinen vrijwillig tot grotere beheereenheden kunnen worden samengevoegd en van de criteria waaronder beheereenheden kunnen worden erkend. Momenteel vormt deze regeling **hoofdstuk 3 in het Jachtadministratiebesluit van 25 april 2014** (hierna: "het J.A.B."). In hoofdzaak vormen deze bepalingen een overname en optimalisatie van de voorheen bestaande regeling uit 1998.

Reeds in aanloop naar de hervorming van 25 april 2014 had de Minaraad, in zijn advies van 27 september 2012, gepleit voor de oprichting van **een overkoepelende WBE-commissie**. De Raad had overigens, bij dit briefadvies, reeds een eigen voorstel van redactie van besluitartikel toegevoegd. De onderbouwende argumentatie was gebaseerd op drie gepercipieerde noden:

- Een eerste argument hiertoe betrof de nood om bijstand te verlenen bij betwistingen over percelen of overlappingsen van jachtrechten: *"Wanneer de jachtrechthouders onderling niet uit de impasse geraken, dan komt de arrondissementscommissaris tussen beide. In de praktijk komt dit neer op het*

wegknippen van het betwiste perceel uit het werkingsgebied van de wildbeheerseenheid. Het spreekt voor zich dat dit niet ideaal is."

- Een tweede argument verwees naar de mogelijke en wenselijke inbreng van deze commissie met betrekking tot de verhoging van de kwaliteit van de erkenningsaanvragen van WBE's, in het bijzonder vanwege het zich in golven aandienen van dergelijke aanvragen.
- Een derde argument had betrekking op de ontbrekende beroepsmogelijkheid bij weigering of intrekking van de erkenning van een WBE: er werd gepleit voor een beroepsprocedure, waarbij een adviserende rol weggelegd zou zijn voor deze WBE-commissie.

Wat dit laatste betreft, stelt de Minaraad nu vast dat **de gevraagde administratieve beroepsprocedure** vooralsnog niet werd ingesteld. Er is zelfs, in het recente J.A.B., geen duidelijk moment van erkenningsbeslissing gedefinieerd, vermits alles er draait omheen het al of niet ontvankelijk verklaren van een erkenningsaanvraag. Indien dus een aanvraag voor erkenning of hererkenning van een WBE onvoldoende of incorrecte gegevens zou bevatten in het licht van het bepaalde in art. 24, §1, eerste lid, van het J.A.B., dan dient het Agentschap voor Natuur en Bos (hierna: "het A.N.B.") het dossier eenvoudigweg terug te sturen aan de aanvrager, "met opgave van de redenen van onontvankelijkheid". De uiteindelijke erkenning van een WBE, of verlenging hiervan, kan dan ook "ten vroegste ingaan een maand nadat het erkenningsdossier ontvankelijk is verklaard". Een eventuele betwisting door de kandidaat-WBE zou daarom moeten gebeuren op grond van een mededeling van onontvankelijkheid; er zou op dat moment geen andere mogelijkheid zijn dan een procedure voor de Raad van State. Dit is volgens de Minaraad qua rechtsbescherming onvoldoende. De Minaraad pleit dan ook voor om in het J.A.B. een duidelijke definitie van een (gemotiveerde) beslissing tot niet-erkenning in te voeren, en herhaalt daarbij zijn pleidooi voor de instelling van een efficiënte administratieve beroepsprocedure, waarbij een op te richten WBE-commissie advies zou kunnen verlenen. Binnen deze beroepsprocedure zou er dan een beslissing moeten genomen worden, waarbij de motivering onder meer verwijst naar de elementen die aangebracht zijn in het advies van de WBE-commissie.

Wat de **betwistingen over percelen of overlappingen van jachtrechten** aangaat, stelt de Minaraad vast (1) dat de som van de oppervlaktes van de afzonderlijke jachtterreinen die tot de WBE behoren, ten minste 1000 ha moet bedragen; (2) dat de som van de oppervlaktes van de afzonderlijke jachtterreinen die tot de WBE behoren, minstens 75% moet bedragen van de jachtterreinen waarop het jachtrecht wordt uitgeoefend binnen WBE-verband; (3) dat er binnen het WBE-werkingsgebied geen terreinen mogen liggen die deel uitmaken van het WBE-werkingsgebied van een andere erkende WBE (voorwaarden uit J.A.B., art. 23). Het beschikken over voldoende samenhangende oppervlakte aan jachtrechten, en dit zonder overlappingen met deze van vergelijkbare entiteiten, is dus een cruciale bestaansvoorwaarde voor WBE's. De erkenningsaanvraag moet dan ook bevatten:

“een overzicht van de oppervlakte van de afzonderlijke jachtterreinen die tot de WBE behoren en de totale oppervlakte van alle jachtterreinen die tot de WBE behoren” (J.A.B., art. 24, §1, eerste lid, 4°).

In de praktijk wordt een en ander gecheckt op grond van de bij de arrondissementscommissaris goedgekeurde jachtplannen (J.A.B., hoofdstuk 4). Bij betwistingen hierover is er de eindoplossing dat de arrondissementscommissaris *“als er op 15 juni geen schriftelijke overeenkomst is voorgelegd voor het perceel waarop de overlapping bestaat”*, er van uit kan gaan *“dat het perceel geen onderdeel van de ingediende jachtplannen uitmaakt”*, wat er toe leidt dat hij *“dat perceel uit[kleurt] als een rood vlak”* (J.A.B., art. 31, §4, tweede lid). De Minaraad meent dat, indien dergelijke situaties zich voordoen met betrekking tot aangrenzende WBE's, of met betrekking tot de relatie tussen een WBE en een afzonderlijke jachtrechthouder, dit dan negatieve impact kan hebben op het behalen van de oppervlaktevereiste voor de betrokken WBE('s). Wanneer een erkenningsaanvraag van een WBE geweigerd zou worden omwille van een aldus gebrekkig geïmplementeerde oppervlaktevereiste, dan moet deze WBE beroep kunnen doen op de WBE-commissie om tot bemiddeling over te gaan en naar een vergelijk te zoeken.

Als derde wil de Minaraad kort ingaan op de kwestie van **de kwaliteit van de erkenningsaanvragen van WBE's**. Hier is vooral de kwestie aan de orde dat de WBE moet beschikken over een goedgekeurd faunabeheerplan, als vermeld in art. 43 van het J.A.B. Dit faunabeheerplan dient onderdelen te bevatten met betrekking tot het populatiebeheer, inzake valwild, betreffende wildschadebeheersing, aangaande overlastsoorten en met betrekking tot subsidieerbare projecten. Een personeelslid van het A.N.B. dient de ontwerpen van faunabeheerplan te beoordelen, en vraagt hierbij het advies van het INBO (J.A.B., art. 44). Ook hier is er geen mogelijkheid tot administratief beroep tegen een beslissing van het A.N.B., wat maakt dat er bij weigering onmiddellijk naar de Raad van State moet worden gestapt. Vermits een en ander samenhangt met de procedure voor erkenning van WBE's, pleit de Minaraad er voor om ook dit type van beslissingen het voorwerp te laten zijn van de gevraagde administratieve beroepsprocedure, en ook hier de WBE-commissie advies te laten verlenen. De WBE-commissie kan op die basis gaandeweg lessen trekken uit de verschillende gevallen die aldus voorgelegd worden, om op een neutrale en gedragen manier te komen tot aanwijzingen die dienstig kunnen zijn bij de opmaak van toekomstige faunabeheerplannen.

Aansluitend bij het voorgaande wijst de Minaraad op het bestaan van **de wildbeheercommissie**, zoals ingesteld bij art. 41 en 42 van het J.A.B. Deze commissie heeft een veel beperktere samenstelling en taakstelling dan de beoogde WBE-commissie, met name met betrekking tot de regeling van het afschotplan. Dit neemt niet weg dat er inzake het afschotplan wél een mogelijkheid tot administratief beroep bestaat tegen beslissingen van de gemachtigde van het A.N.B., en dat deze wildbeheercommissie hierbij een adviserende rol vervult. Dit toont overigens aan dat een dergelijke procedure niet onmogelijk is. In tweede orde zou de Mina-

raad kunnen aanvaarden dat de taakstelling van de bestaande wildbeheercommissie zou uitgebreid worden tot de hiervoor beschreven, taakstellingen van de gewenste WBE-commissie, op voorwaarde dat de naam, de samenstelling en de werking van deze bestaande commissie zou aangepast worden aan dergelijke bredere taakstelling.

Er bestaan hiernaast nog andere noden in de jachtsector, deze zullen nog verder dienen onderzocht te worden.

De Minaraad keurde dit briefadvies unaniem goed.

Hoogachtend,

Lieze Cloots,
Voorzitter